

Med Hensyn til Bortfæstningspørgsmaalet foreslaar vi, at „Bortfæstning til privat Tjenesteforhold af Børn eller unge Mennesker kan gyldig ske af Forældre eller Værger, der ogsaa kan bemyndige den paagældende til selv at bortfæste sig“, men „Tjenesteforholdets Varighed regnes pr. Maaned med 14 Dages Opsigelsesfrist til den første i en Maaned“, og „naar et Tjenesteforhold er opsagt, skal der gives Arbejderen Tid til at søge ny Tjeneste“, ligesom det bestemmes, at Pladsen forlades paa Skiftedagen Kl. 12 Middag. Alene en saa selvfølgelig Ting, som at en ung Mand eller ung Kvinde, hvis Tjenesteforhold et Sted skal ophøre, maa se sig om efter en anden Plads, har givet Anledning til Strid. Nylig havde jeg et Tilfælde, hvor en ung Mand beklagede sig til mig over, at han ikke kunde faa Lov til at gaa hen og søge sig en ny Plads før netop paa Skiftedagen Kl. 12 Middag. Det er derfor sikkert rigtigt, at man ved Loven fastslaar, at det er Tyendets Ret at faa en saadan Frihed.

For Børn under 14 Aar, der anvendes i privat Tjenesteforhold for andre end deres Forældre, foreslaar vi den Bestemmelse, at de maa „kun beskæftiges 6 Timer i Døgnet og kun i Tiden mellem 6 Morgen og 8 Aften. De maa ikke beskæftiges i den Tid, de skal søge Skole eller Konfirmationsforberedelse og ikke de sidste 1½ Time før Skoletidens Begyndelse“, og for unge Mennesker i Alderen mellem 14 og 16 Aar bestemmer Lovforslaget, at de „maa højst beskæftiges 10 Timer i Døgnet og kun i Tiden mellem 6 Morgen og 8 Aften. Denne Bestemmelse kan dog undtagelsesvis fraviges for Landbrugets Vedkommende i Høstperioden“. Vi finder naturligvis, at det vilde være urimeligt, om ikke man, naar der var Mulighed for under heldigt Vejrlig at bjærge en Høst, som ellers, hvis den skulde blive staaende, kunde blive ødelagt, gav en Dispensation fra denne Bestemmelse, og det er ogsaa som Regel saaledes, at unge Mennesker med Villighed tager Del i et saadant gavnligt og samfundsnyttigt Arbejde under ekstraordinære Forhold. Det bestemmes endvidere, at de unge Mennesker i 14—16 Aars Alderen indenfor de 10 Timer skal have en samlet Spisetid af mindst 1½ Time, og for at sikre dem Adgang til fortsat Skoleuddannelse bestemmer Lovforslaget, at „for unge Mennesker, der besøger Aftenskoler eller Fagskoler, skal Arbejdstiden lægges saaledes, at den ikke hindrer dem i at benytte Undervisningen i saadanne Skoler“.

Om Lønningspørgsmaalet foreslaas følgende Bestemmelse: „Den aftalte Løn skal udbetales den 1. i hver Maaned for den forudgaaende Maaned. Fradrag i Lønnen maa ikke finde Sted uden Forældres eller Værges udtrykkelige Samtykke“. I den gældende Tyendelov er der en Bestemmelse om, at Husbonden, hvor Tyendet har udvist Forsømmelighed eller skadet Husbonden økonomisk og ødelagt Redskaber eller paaført ham Tab — et meget vanskeligt Spørgsmaal overhovedet at dømme i —, paa Forhaand skal være berettiget til at tilbageholde som Erstatning en Del af Lønnen. Denne Bestemmelse er ofte blevet misbrugt, og idet vi foreslaar hele Tyendeloven ophævet, kommer man ved Vedtagelsen af vort Lovforslag helt bort fra denne Urimelighed, og vi foreslaar ogsaa her, hvor der kun er Tale om Bortfæstning maanedsvist, at Lønnen skal udbetales den første i hver Maaned, og at Fradrag ikke maa finde Sted uden Forældres eller Værgers udtrykkelige Samtykke.

Med Hensyn til de unge Menneskers Boligforhold foreslaar vi følgende: „Ydes der Kost og Logis som en Del af Lønnen, er Arbejdsgiveren pligtig at sørge for, at der ydes god, sund og tilstrækkelig Kost, og at Logiset anvises i et velindrettet, lyst og luftigt Værelse, der skal være mindst 16 Kubikmeter for en enkelt Person og 25 Kubikmeter for 2 Personer. Værelset skal være udstyret med en god Seng for hver Person eller Sovesofa, Bord, Vaskestel og mindst 2 Stole. Sengen skal forsynes med rene Lagener mindst en Gang om Maaneden. Rent Haandklæde gives mindst en Gang hver Uge. Værelset skal kunne opvarmes og være forsynet med Lys. Om Vinteren skal Værelset tillige være tilbørligt opvarmet i Arbejderens Fritid. Findes Værelset i en Staldbygning eller lignende, skal der til Værelset være en af Stalden uafhængig Indgang“. Ved de Forhandlinger, der tidligere har været førte om en Revision af Tyendeloven, har der her i Tinget været almindelig Enighed om, at man maatte bort fra det System, at to Personer skulde nøjes med een Seng. Der er under de tidligere Forhandlinger anført graverende Eksempler, som jeg ikke skal gentage, paa, hvorledes der paa den Maade er paaført Smitte, og paa, hvorledes man ofte lagde en lille Tjenestedreng ved Siden af en urenlige Karl o. s. v. Jeg haaber, at der ikke skal kunne rejses Indvendinger fra nogen Side mod, at man træffer en Bestemmelse af